

ΑΛΦΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΑΘΗΝΗ

ΕΤΟΣ ΚΕ'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1892. ΑΡΙΘ. 298

Συνδρ. έτησ. έν 'Ελλάδ. Δρ. 1.
 » » » 'Εστωτερικῷ φρ. 2.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ενδὸς Σταδίου ἀριθ. 26.

Εἰς οὐδένα, πλὴν τῶν τακτικῶν
 ἀναποκριτῶν, στέλλεται ἡ 'Εφημερίς
 τῶν Παίδων ἄνευ προκληρωμῆς.

**Ἡ ἐπιστροφή τοῦ Αἰβά εἰς τὸν
 Χριστιανισμόν.**

'Αδελότμῃ κ. Σουτάντα τῆς «'Εφ. τῶν Παίδων.»

Ἐάν εὐαρεστηθῆτε νὰ καταχωρήσητε τὴν κατωτέρω ἀληθῆ διήγησιν, τὴν ὅποιαν εἶ Ἀγγλικὸν περιοδικὸν μετέφρασα, ἐλπίζω δ' ὅτι οἱ μικροὶ ἀναγνώσται τῆς ἐφ. τῶν Παίδων θέλουσιν εὖρει αὐτὴν ἀρκετὰ ἐνδιαφέρουσαν καὶ ὠφέλιμον, συνάμα δὲ καὶ σύμφωνον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ φύλλου σας.

Ὡς γνωστὸν εἰς ὅλα τὰ παράλια τῆς Ἀφρικῆς εὐρίσκονται καὶ κατοικοῦσιν Εὐρωπαῖοι, εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ὅμως τῆς χώρας δὲν τολμοῦν νὰ ὑπάγουν, διότι εἶναι ἐπικίνδυνον. Ἐν τούτοις ἄνθρωποι τινες ἀφιέρωσαντες τὴν ζωὴν των εἰς τὸν Κύριον θαρραλέως εἰσχωροῦν μέσα εἰς τοὺς ἀγρίους ἐκείνους λαοὺς μὲ κινδύνον τῆς ἰδίας των ζωῆς διὰ νὰ φέρουν τὴν χαροποιὰν ἀγγελίαν εἰς τοὺς ἐν σκοτίᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένους, ὅτι ὁ Χριστὸς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ αὐτοὺς ἀπὸ τὴν ἀγρίαν καὶ κτηνώδη κατάστασιν των. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ὀνομάζονται ἱεραπόστολοι. Εἰς τοιοῦτος κατῴρθωσε μὲ πολλὰς θυσίας νὰ ἀποκατασταθῇ μεταξὺ φυλῆς τινος καὶ νὰ φέρῃ εἰς πὸν Χριστὸν πολλὰς ἀθανάτους ψυχάς, μεταξὺ τῶν ὁπίων ἦτο καὶ ἓνας γέρον ὀδοηκοντούτης ὀνομαζόμενος Αἰβάς.

Ὁ Αἰβάς ἦτο γέρον, θεοὸς τοῦ βασιλέως τῆς Βασσοῦτας ἐν Ἀφρικῇ, ἐβλεπε δὲ τὴν ἀφίειν τῶν ἱεραποστόλων εἰς τὴν χώραν του μὲ μεγάλην δυσἀρεσκείαν. «Διατί οἱ ἔνεοι αὐτοὶ δὲν ἐμποδίζονται ἀπὸ τοῦ νὰ ἐρχωνται εἰς τὴν χώραν μας;» Ἐλεγεν ἡμέραν τινὰ εἰς τὸν ἑγγονόν του.

— Ποῖος ὁ λόγος νὰ ἐμποδίζωνται, ἀπεκρίθη ἑκεῖνος, «δὲν μᾶς βλάπτουν διόλου, τί βλάπτει τάχα νὰ ἀκούωμεν τὸ τί λέγουν, ἐπειτα δὲν μᾶς ἀναγκάζει κανεὶς νὰ τοὺς πιστεύσωμεν.»

— «Μὲ αὐτὸ δικαιολογεῖσθε πάντοτε οὐ καὶ ὁ ἀδελφός σου. Θὰ ἐλθῇ ἐν τούτοις μιὰ ἡμέρα κατὰ τὴν ὅποιαν θὰ μετανόησητε, ἀλλὰ φοβοῦμαι μήπως θὰ εἶναι τότε πολὺ ἀργά.»

Ὁ Αἰβάς ἦτο τότε σχεδὸν ὀδοηκοντούτης. Μὲ τὴν πρόφασιν δὲ ὅτι θὰ ζήτησῃ καλὴν βοσκήν διὰ τὸ ποιμνίον του ἀνεχώρησεν μακρὰν, πράγματι ὅμως διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὰ κηρύγματα τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἡ πρόδοξός μας εἰς τὴν χώραν του (ἔγραφεν ὁ ῥηθεὶς ἱεραπόστολος) τὸν ἔκαμνε νὰ ὀργίζεται ἐναντίον μας. Εἰς τὸν ἦχον τῆς φωνῆς μας σαρκαστικὸν μειδιάμα καὶ πλήρες μίσους διέτρεχε τὰ χεῖλη του! «Φεύγετε,» ἐκραύαζε. «δὲν σὰς γνωρίζω. δὲν θέλω νὰ ἔχω νὰ κάμω τίποτε μὲ σὰς, ἢ μὲ τὸν Θεόν σας! Ἰδὲν θὰ πιστεύσω εἰς Αὐτόν, ἔως ὅτου δὲν τὸν ἴδω μὲ αὐτοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς μου!» Ἡμέραν τινὰ τὸ μίσος καὶ ἡ ὀργὴ του ἐναντίον μας τὸν κατέστησε μακιακὸν καὶ ἐν τῇ μανίᾳ του μοὶ εἶπε: «Νέε, φθάνει μὴμὲ πειράζῃς πλέον, καὶ ἂν θέλῃς νὰ μὲ ἀκούσῃς θὰ κάμῃς καλὰ νὰ ὑπάγῃς νὰ φέρῃς ἐδῶ τὸν πατέρα σου ἀπὸ ἐκεῖ πέρα εἰς τὴν θάλασσαν, ὅπου εἶναι. Αὐτὸς ἴσως κατορθώσῃ νὰ μὲ μεταβάλλῃ διὰ τῆς διδασκαλίας σου!»

Ἡ ἔσθλις τοῦ θυμοῦ του ἐδείχθη ἰδίως κατὰ τὴν ταφὴν μᾶς τῶν θυγατέρων του, εἰς τὴν ὅποιαν προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ συζύγου τῆς διὰ νὰ παρασταθῶ. Ἡ κηδεὶα προηγεῖτο καὶ ἐγὼ ἠκολούθουν αὐτὴν μέχρι τοῦ τάφου προσευχόμενος εἰς τὸν Κύριον, ἵνα μὴ δώσῃ εὐκαιρίαν νὰ δοξάσω Αὐτόν, ὅτε ἔλαφνα εἶδα τὸν Αἰβάν νὰ τρέχῃ πρὸς ἐμὲ μὲ τοιαύτην ταχύτητα, τὴν ὅποιαν μόνον ἡ στιγμή τῆς παραφορᾶς ἠδύνατο νὰ ἀναπτύξῃ εἰς γέροντα ὡς αὐτόν. Αἱ ἀπειλητικαὶ χειρονομίαι του εἰδείκνουν καθαρὰ τὴν σκοπὸν του, ὁ ὅποιος μὲ ἔκαμε νὰ τρέμω, διότι θὰ παραηρόχημι εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ὑπερασπίσω τὸν ἑαυτόν μου, Εὐτυχῶς οἱ υἱοὶ του ἔτρεξαν εἰς βοήθειάν μου. Μετὰ σεβασμοῦ οὔσοι παρεκάλουν αὐτόν ν' ἀποσυρθῇ, ἐκεῖνος ὅμως ἐκώφευεν εἰς τὰς παρακλήσεις τῶν υἱῶν του, ἕνεκα δὲ τούτου ἀναπόφευκτος ἄγων ἠκολούθησε μεταξὺ των. Ὁ ἀθλιος γέρον ἐξαντλήσας τὰς δυνάμεις του διὰ τῶν ματαίων προσπαθειῶν, ὅπως ἀπαλλαγῇ τῶν χειρῶν των καὶ ἐφορμῆσῃ ἐναντίον μου, ἔφερε τοὺς υἱοὺς του εἰς τὴν θλιβεράν ἀνάγκην νὰ τὸν ἐξαπλώσωσαν κατὰ γῆς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ νὰ τὸν κρατοῦν ἐκεῖ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ταφῆς. Καὶ ἐν τοιαύτῃ καταστάσει εὐρισκόμενος τοσοῦτον ἦτο ἔξω

φρενών, ὥστε ἔτυπτε τὴν κεφαλὴν του ἰσχυρῶς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Ἐπὶ τέλους ἔπαυσε, διότι ὄλως διόλου ἀπέκαμε καὶ ἔρριψε κατ' ἐμοῦ ἓν πολὺ ἀγριον βλέμμα συνοδεύσας αὐτὸ καὶ μετὰ πολλὰς ὕβρεις.

Μετὰ τὸ συμβῆναι τοῦτο δὲν ὑπήγαμεν πλέον νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὸν Δίβαν τῷ ἐστέλλομεν μ' ἄλλα ταῦτα φιλικὰ χαιρετίσματα μετὰ τοὺς γείτονάς του. Ἄλλ' ἐκεπλάγην ἡμέραν τινα ὅτε ἔλαβον πρόσκλησιν ἀπὸ τὸν ἴδιον νὰ τὸν ἐπισκεφθῶ. Ὁ ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον ἔστειλε πρὸς ἐμὲ νὰ φέρῃ τὴν εἰδήσιν ταύτην, ἦτο χαρούμενος καὶ φαιδρὸς. « Ὁ Δίβας προσεύχεται, » εἶπε μετὰ συγκινήσεως, « καὶ σὰς παρακαλεῖ νὰ ὑπάγῃς τὰ προσευχῆθῃς μετ' αὐτοῦ. » Ἐννοήσας τὴν δυσπιστίαν μου ὁ εὐσεβὴς μαῦρος ἐξηκολούθησε τὸν λόγον του. « Χθὲς τὸ πρωὶ ὁ Δίβας προσκαλέσας με εἰς τὴν καλύδην του μοὶ εἶπε : « Τέκνον μου, ἐμπορεῖς νὰ πασσευχῆθῃς ; Γονάτισον κατὰ γῆς πλησίον μου καὶ προσευχῆθῃς εἰς τὸν Θεὸν νὰ δεῖξῃ τὸ ἔλεός Του εἰς τὸν μέγιστον τῶν ἀμαρτωλῶν, εἰς ἐμὲ ! Φοβοῦμαι, τέκνον μου, τὸν Θεὸν τοῦτον, τὸν ὁποῖον ἕως τῶρα ἤρνούμην. Αὐτὸς μὲ ἔκαμε νὰ αἰσθανθῶ τὴν δύναμιν Του εἰς τὴν ψυχὴν μου. Εἰκέυρω τῶρα εἰτι ὑπάρχει. Ὁυδαίαν ἀμφιβολίαν ἔχω περὶ τούτου. Πιστεύεις ἔτι ὁ Θεὸς Αὐτὸς θὰ μὲ συγχωρήσῃ ; Ταλαίπωρος ἐγὼ ! δὲν ἤθελα καὶ ἀπέφευγα νὰ πηγαίνω ν' ἀκούω τὸν Λόγον Του, ἐνῶ ἀκόμη ἤμην ἰκανὸς νὰ περιπατῶ. Τῶρα δὲ ὅτε εἶμαι τυφλὸς καὶ σχεδὸν κωφὸς πῶς δύναμαι νὰ ὑπηρετήσω τὸν Κύριον ; »

Ἐδῶ, προσέθηκεν ὁ ἀποσταλὴς πρὸς ἐμὲ Ἄφρικανός, Ἐδῶ ὁ Δίβας ἐσταμάτησε πρὸς στιγμὴν καὶ ἔπειτα ἐπανάλαβε, « Ἐχεις, τέκνον μου, τὸ βιβλίον σου μαζί σου ; Ναι, τῷ εἶπον, Καλὰ εἶπεν ἔκείνος, ἀνοιξέ το καὶ θέσε τὸν δάκτυλόν μου ἐκεῖ ὅπου εἶναι γραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ. » Τὸ ἔκαμα κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν του.

Ἐδῶ λοιπὸν εἶναι, ἐφάναξεν, τὸ ὄρατον ὄνομα τοῦ Θεοῦ ! Τῶρα παρακαλῶ νὰ θέσῃς τὸν δάκτυλόν μου καὶ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Σωτήρος. »

Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ συγκινητικὴ περιστασις τῆς θαυμασίας ἐπιστροφῆς τοῦ Δίβα εἰς τὸν Χριστιανισμόν, περὶ τῆς ἀληθείας τῆς ὁποίας ἐβεβαιώθη μετὰ μεγάλης μου εὐχαριστήσεως. Σχεδὸν ἐπὶ ἓν ἔτος εἶχον τὴν καλὴν ἐκπαίριαν νὰ κηρύττω εἰς τὸν γέροντα τοῦτον, τὸν ὁποῖον ἡ τοῦ Θεοῦ χάρις κατέστησεν ἡμέρον καὶ ἄκακον ὡς μικρὸν παιδίον. Ἐπὶ τέλους ἐδέχθη καὶ τὸ βάπτισμα εἰς τὸ χωρίον του. Ἡ τελετὴ προσεῖλκυσε πολλοὺς ἀπὸ τὰ περίχωρα διὰ τὸ ἴδον ἔκείνον, ὁ ὁποῖος μὰς κατεδίωκε μίαν φορὰν τῶρα παρησιάζομεν τὴν πίστιν, τὴν ὁποῖαν ἄλλοτε ἐζήτην νὰ καταστρέψῃ διὰ παντός μέσου. Τέσσαρα γηραιὰ μέλη τῆς ἐκκλησίας ὠδήγησαν τὸν νεοφώτιστον εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, διότι ὁ ταλαίπωρος σωματικῶς ἦτο τόσο ἀδύνατος, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ κινήθῃ μόνος του, τὸν ἔθηκαν δὲ ἐπὶ στρωμνῆς ἐν τῷ μέσῳ τῆς συναθροίσεως. Ἐθεωρήσαμεν τότε καθήκον νὰ ζήτησωμεν παρ' αὐτοῦ νὰ μᾶς εἴπῃ τὴν πειρὰν τῆς πίστεώς του. « Πιστεύω, » μὰς εἶπεν ἀνευ τοῦ ἐλαχίστου διαταγμοῦ « εἰς τὸν Ἰεσοῦν, τὸν ἀληθῆ Θεόν, ὁ ὁποῖος μὲ ἐπλάσε καὶ μὲ διεφύλαξε μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης. Ἐφάνη ἴλεως εἰς ἐμὲ, ὁ ὁποῖος τὸν ἐμίσησεν, καὶ ἐπέτρεψε νὰ ἀποθάνῃ ὁ Ἰησοῦς διὰ τὴν σωτηρίαν μου. »

Ἐγὼ ἐν τούτοις ἐξηκολούθησα τὰς ἐρωτήσεις μου. — « Ἐχεις ἀκόμη καρμίαν ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς θυσίας,

τὰς ὁποίας ἐσυνείβηες νὰ κάμνῃς εἰς τὰ πνεύματα τῶν προγόνων σου ; »

— « Πῶς εἶναι δυνατόν τοιοῦται ; θυσίαι νὰ καθαρῶσιν καὶ ἀγιάσωσιν ψυχὴν μεμολυσμένην ; Δὲν ἔχω, ἔχι, καρμίαν πλέον ἐμπιστοσύνην εἰς αὐτάς. Τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ εἶναι ἡ μόνη μου ἐλπίς. »

— « Ἐχεις τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὴν θέλησιν νὰ ἐκφράσῃς τὴν πίστιν σου ταύτην καὶ εἰς τὴν οἰκογένειάν σου καὶ εἰς τοὺς ἑμοφύλους σου ; »

— « Ναι, ἐπιθυμῶ οὗτοι ταχέως νὰ πιστεύσωσιν εἰς τὸν Χριστὸν καὶ νὰ μετανοήσωσιν. Ἐπιθυμῶ ἔλοι οἱ ἑμοφύλοι μου νὰ πηγαίνουσι εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἀκούσωσι μετὰ προσοχῆς ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον διδάσκειται ἐκεῖ. »

Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ προσεκάλεσε τοὺς υἱοὺς του, εἰπών ; — « Μῶσχε, τέκνον μου, ποῦ εἶσαι ;

Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ὁ Μῶσχος ἐκάλυψε τοὺς ὀφθαλμοὺς μετὰ τὰς χεῖράς του διὰ νὰ ἀποκρύψῃ τὴν συγκινήσιν του. « Καὶ σὺ, Δέτσι, (ἦτο τὸ ὄνομα τοῦ πρεσβυτέρου υἱοῦ του) ποῦ εἶσαι ; Ἀκούσατε τοὺς τελευταίους μου λόγους. Διὰ τὴν ἐναντιώσεσθε εἰς τὸν Θεόν ; Μήπως αἱ γυναῖκες σας εἶναι τὸ πρόσκομμα ; »

« Αἱ γυναῖκες αὐταὶ εἶναι αἱ ἀδελφαὶ σας δὲν εἶναι πλέον » αἱ σύζυγοί σας. Ὁ Θεὸς ἐπλάσε κατ' ἀρχὰς μίαν μόνην γυναῖκα καὶ ἓνα μόνον ἄνδρα καὶ τοὺς ἤνωσε εἰς σάρκα μίαν, Ὡ, παραδόσατε τὸν εαυτὸν σας εἰς τὸν Ἰησοῦν καὶ Αὐτὸς θέλει σὰς σώσει ! Παραιτήσατε τὰς ἐριδας, τοὺς πολέμους καὶ τὰς ἀλληλοσφαγὰς μετὰ τοὺς ἑμοίους σας ! »

— « Διὰ τὴν θέλεις νὰ βαπτισθῆς ; » τὸν ἠρωτήσα πάλιν.

— « Διότι ὁ Ἰησοῦς διορίζει τούτο καὶ ἀφοῦ τὸ λέγει ἐκεῖνος, ὀφείλω νὰ τὸ κάμω. Ἐμπορῶ ἐγὼ νὰ γνωρίσω καλλίτερα ἀπὸ τὸν Κύριόν μου ; »

Κατὰ τὴν συνήθειάν μας ἡμεῖς οἱ χριστιανοὶ ἐν τῇ τελετῇ τοῦ βαπτίσματος ἐπαναλαμβάνομεν τὸν ἀρχαῖον τύπον τῆς ἀποτάξεως τοῦ Σατανᾶ καὶ τῶν ἔργων αὐτοῦ. Ἐγένετο ἡ διασάφισις τοῦ τύπου τούτου εἰς τὸν Δίβαν καὶ αὐτὸς πολὺ καλὰ τὸν ἐνόησεν, ἀλλ' ἦτο ἀδύνατος εἰς αὐτὸν νὰ τὸν ἐκστηθίσῃ ἢ τοῦλάχιστον νὰ τὸν ἐπαναλάβῃ μετὰ τοῦ ἱεροκλήρικου « Ἀποτάσσομαι τὸν κέσομον καὶ τὴν δόξα νὰ ἔχω εἰς τὸν Θεόν καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ » εἶπεν ὁ συνάδελφος μου διὰ τὸ ἐπαναλάβῃ ὁ Δίβας. « Ὁχι ! » ἐφάναξεν ἐκεῖνος, « δὲν τὸν ἀποτάσσομαι τώρα, ἀπεταξάμην αὐτὸν πρὸ πολλοῦ ! » « Ἀποτάσσομαι τὸν Σατανᾶν καὶ ἄλλα τὰ ἔργα αὐτοῦ. » Τὸν Σατανᾶν ; » διέκοψεν ὁ εὐσεβὴς πιστός, « τί ἔχω νὰ κάμω πλέον μετ' αὐτόν. Μὲ ἠπάτησεν ἐπὶ τόσα ἔτη καὶ θέλει ἀκόμη νὰ μὲ παρασύρῃ μαζί του καὶ εἰς τὸ βάραθρον του ; Ἀφίνω τὴν κόλασιν εἰς αὐτόν ! Ἄς τὴν κατέχῃ αὐτὸς μόνος ! » Καὶ ὁ συνάδελφος μου ἐξηκολούθησε, « Ἀποτάσσομαι τὴν σάρκα καὶ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῆς. »

Καὶ πάλιν ὁ Δίβας ἐκραύγαζε ! « Δὲν ὑπάρχουν ἄλλαι ἡδοναὶ ἐκτὸς τῶν τοῦ κόσμου τούτου ; Δὲν ἔχομεν χάρας καὶ ἡδονὰς ἐν τῷ Ἰησοῦ, αἱ ὁποῖαι μᾶς εὐχαριστοῦν καλλίτερον ; »

Κατὰ τὴν γενικὴν ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν ὁ Δίβας ἐπωνομάσθη Ἄδαμ, ὁ πατὴρ δηλονότι τῆς πίστεως τῶν Βασούτων. Ἀπέθανε δὲ ὁ γέροντος ἐκεῖνος κατὰ τὴν πρωίαν τῆς Κυριακῆς ὀλίγας ἑβδομάδας ὑστερὰ ἀπὸ τὸ βάπτισμά του. Εἰς δ' ἐκ τῶν πρεσβυτέρων

ρων υιών του, κατά τὰς τελευταίας στερμάς του πατρός του, ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν ν' ἀναγνώσῃ εἰς αὐτὸν ὀλίγα τινα ἐδάφια ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου. « Εἰξεύρεις, » εἶπεν ὁ υἱὸς πρὸς τὸν πατέρα του, « ὅτι σήμερον εἶναι ἡμέρα τοῦ Κυρίου ; » « τὸ εἰξεύρεις, » εἶπε μὲ ἐξησθενημένην φωνὴν ὁ γέρον, « ἔμαι μετὰ τοῦ Θεοῦ... »

Ἰσχυρότερον ἀπὸ ὀλίγας στιγμῆς ἐζήτησε νὰ ρίψουν ἐπάνω του κάλυμμά τι, ὡσὰν νὰ ἠσθάνετο ὅτι τὸν καταλαμβάνεν ὕπνος, καὶ ἐκοιμήθη διὰ νὰ μὴ ἐξυπνίσῃ πλέον εἰς τὸν κόσμον τοῦτον.

Τοιαύτη ἡ ἱστορία τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ ἐσχατογῆρου ἐκείνου μαύρου! Εἶθε δὲ κανεὶς ἀπὸ τοὺς μικροῦς ἀναγνώστας αὐτῆς νὰ μὴ εὐρεθῇ ἀποκεκλεισμένος ἀπὸ τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνῆλθεν ὁ γέρον Ἀββας πιστεύσας εἰς τὸν Κύρ. Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ ὑπακούσας εἰς τὸ Εὐαγγέλιόν του. Εἶθε νὰ μὴ ἀνασθη οὕτως εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Κρίσεως καὶ κατακρίνῃ κανένα ἀπὸ αὐτούς, ὅτι αὐτὸς ἐπίστευσεν εἰς τὸ ὄλιγον φῶς, τὸ ὅποιον εἶχεν, ἐνῶ αὐτοὶ γεννηθέντες καὶ ἀνατραφέντες εἰς τὸν Χριστιανισμόν ἐπέμεινον εἰς τὴν ἀμαρτίαν.

ΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ἡ διαίρεσις τῆς ἐβδομάδος εἰς ἑπτὰ ἡμέρας εἶναι παναρχαία. Οἱ Ἑβραῖοι παρέλαβον αὐτὴν ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης κατὰ μίμησιν τοῦ Πλάστου, ὅστις ἰδημιούργησε τὸ σύμπαν εἰς ἕξ ἡμέρας, τὴν δὲ ἑβδόμην κατέπαυσεν.

Τὰ ὀνόματα τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζομεθα ἡμεῖς σήμερον, εἶναι εὐεξήγητα.

Κυριακὴν ὀνομάζομεν τὴν πρώτην εἰς ἀνάμνησιν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ἣτις ἔλαβε χώραν κατ' αὐτὴν. Παρασκευὴν δὲ καὶ Σάββατον τὴν ἕκτην καὶ ἑβδόμην, ἀπὸ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ Σαββάτου καὶ τῆς προηγουμένης ἡμέρας, ἣτις ἦτο ἡμέρα προετοιμασίας.

Οἱ Λατινικοὶ λαοὶ τῆς Εὐρώπης ἠκολούθησαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰς παρὰ τοῖς Καλδαίοις ἐν χρήσει ὀνομασίας τῶν πλανητῶν. Αἱ δὲ Γερμανικαὶ Φυλαὶ παρέλαβον αὐτὰ ἀπὸ τῶν Σκανδιναυικῶν θεοτήτων τὰ ὀνόματα.

Ἡ Πρώτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ἦτο ἀφιερωμένη εἰς τὸν Ἥλιον, ὅθεν καλεῖται ἡμέρα τοῦ ἡλίου.

Οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Ἰταλοὶ ἠκολούθησαν τὸ Χριστιανικὸν ἔθος, ὀνομάσαντες αὐτὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου.

Ἡ Δευτέρα ἦτο ἀφιερωμένη εἰς τὴν Σελήνην, ὅθεν οἱ Γερμανοὶ καὶ οἱ Ἄγγλοι καλοῦν αὐτὴν, ἡμέραν τῆς Σελήνης. Ἐπίσης οἱ Ἰταλοὶ καὶ οἱ Γάλλοι.

Ἡ Τρίτη ἦτο ἀφιερωμένη εἰς τὸν Ἄρην, ὅθεν ὀνομάζεται παρὰ τῶν Ἄγγλων, Γερμανῶν, Γάλλων καὶ Ἰταλῶν ἡμέρα τοῦ Ἄρεως.

Ἡ Τετὰρτὴ ἢ Τετάρτη τῆς Ἑβδομάδος ἦτο ἀφιερωμένη εἰς τὸν Ἑρμῆν, ὅθεν ὀνομάσθη ἡμέρα τοῦ Ἑρμοῦ.

Ἡ Πέμπτη ἦτο ἀφιερωμένη εἰς τὸν Δία, ὅθεν ὀνομάσθη ἡμέρα τοῦ Διός.

Ἡ Παρασκευὴ ἦτο ἀφιερωμένη εἰς τὴν Ἀφροδίτην, ὅθεν ὀνομάσθη ἡμέρα τῆς Ἀφροδίτης.

Τὸ Σάββατον ἦτο ἀφιερωμένον εἰς τὸν Κρόνον, ὅθεν ὀνομάσθη ἡμέρα τοῦ Κρόνου.

Πρὸς συνοπτικὴν τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος ἔκφρασιν οἱ Ἀστρονόμοι ἐφεύρον σημεῖα, συμβολικὰ ἐκάστης τῶν ἐν λόγῳ θεοτήτων. Οὕτως :

Ἡ μὲν Δευτέρα ἡμέρα παριστάνετο διὰ τοῦ σημεῖου ☾ ὅπερ καλεῖται μὴνη ὅθεν ἡ σελήνη κατὰ τὸ πρῶτον αὐτῆς Τέταρτον ὀνομάζεται μηνιογενῆς ἢ μονοειδῆς.

Ἡ Τρίτη διὰ τοῦ ☿ ἀσπίδος καὶ λόγχης ἐμβλημάτων τοῦ Ἄρεως.

Ἡ Τετάρτη διὰ τοῦ ♄ κηρυκείου, τὸ ὅποιον ἦτο τὸ ἐμβλημα τοῦ Ἑρμοῦ.

Ἡ Πέμπτη διὰ τοῦ ♃ τοῦ ἀρχικοῦ ψηφίου τοῦ ὀνόματος τοῦ Διός.

Ἡ Παρασκευὴ διὰ τοῦ ♀ κατόπτρου μετὰ λαβίδος, τὸ ὅποιον ἦτο ἐμβλημα τῆς Ἀφροδίτης.

Τὸ Σάββατον διὰ τοῦ ♄ τοῦ ὀρεκάνου τοῦ Κρόνου.

Ἡ Κυριακὴ διὰ τοῦ ☉ ἐμβλήματος τοῦ Ἥλιου. Τὸ σημεῖον τοῦτο ἦτο ἐν χρήσει καὶ παρ' Αἰγυπτίους.

Οἱ Ἀρχαῖοι εἶχον προσέτι ἀφιερωμένην εἰς ἐκάστην ὥραν τοῦ ἡμερονοκτίου καὶ μίαν θεότητα. Οὕτω λ.χ. ἡ πρώτη ὥρα τοῦ Σαββάτου ἦτο καθιερωμένη εἰς τὸν Κρόνον, ἡ δευτέρα εἰς τὸν Δία, ἡ τρίτη εἰς τὸν Ἄρην, ἡ τετάρτη εἰς τὸν Ἥλιον, ἡ πέμπτη εἰς τὴν Ἀφροδίτην, ἡ ἕκτη εἰς τὸν Ἑρμῆν, ἡ ἑβδόμη εἰς τὴν Σελήνην, ἡ ὄγδοη καὶ δεκάτη πέμπτη καὶ εἰκοστὴ δευτέρα εἰς τὸν Κρόνον, ἡ ἑνάτη, δεκάτη ἕκτη καὶ εἰκοστὴ τρίτη εἰς τὸν Δία, ἡ δεκάτη, δεκάτη ἑβδόμη καὶ εἰκοστὴ τετάρτη εἰς τὸν Ἄρην, ἡ ἑνδεκάτη, δεκάτη ὄγδοη καὶ εἰκοστὴ πέμπτη, δηλ. ἡ πρώτη τῆς Κυριακῆς εἰς τὸν Ἥλιον καὶ οὕτω καθ' ἕξῃς, τῆς πρώτης ὥρας πάσης ἡμέρας ἀνηκούσης εἰς τὴν προστάτιδα τῆς ἡμέρας θεότητα' δηλ. τῆς Δευτέρας εἰς τὴν Σελήνην, τῆς Τρίτης εἰς τὸν Ἄρην κτλ.

Ἐπὶ τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως ἡ ἐβδομάς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς δεκάδος, ἐκάστη ἡμέρα τῆς ὁποίας ἔφερε καὶ τὸ ὄνομα ἐνὸς φυτοῦ, τὸ ὁποῖον ἐβλάστανεν ἢ ἀνθίζε κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἡ τελευταία δὲ, ἦτοι ἡ δεκάτη, ἔφερε τὸ ὄ-

νομα ενός εργαλείου. Ἐκτός τούτου ἑκάστη ἡμέρα τῆς δεκάδος ἔφερε γενικὴν τινα ὀνομασίαν, ἡ ὁποία ἐφάνερωνε τὴν θέσιν, τὴν ὁποίαν κατεῖχεν εἰς τὴν δεκάδα.

Οἱ Κινέζοι ἔχουσιν ἐβδομάδα ἐξ ἐξήκοντα ἡμερῶν, ἡ ὁποία διευκολύνει τὸν ὑπολογισμὸν μεμακρυσμένων ἡμερομηνιῶν.

Οἱ Ἑβραῖοι, οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι, οἱ Κινέζοι, καὶ οἱ Ἴταλοὶ ὑπελόγιζον τὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς δύσεως τοῦ Ἥλιου, ἤδη δὲ μόνον οἱ Ὀθωμανοὶ, οἱ δὲ λοιποὶ ἀπὸ τοῦ μεσονυχτίου.

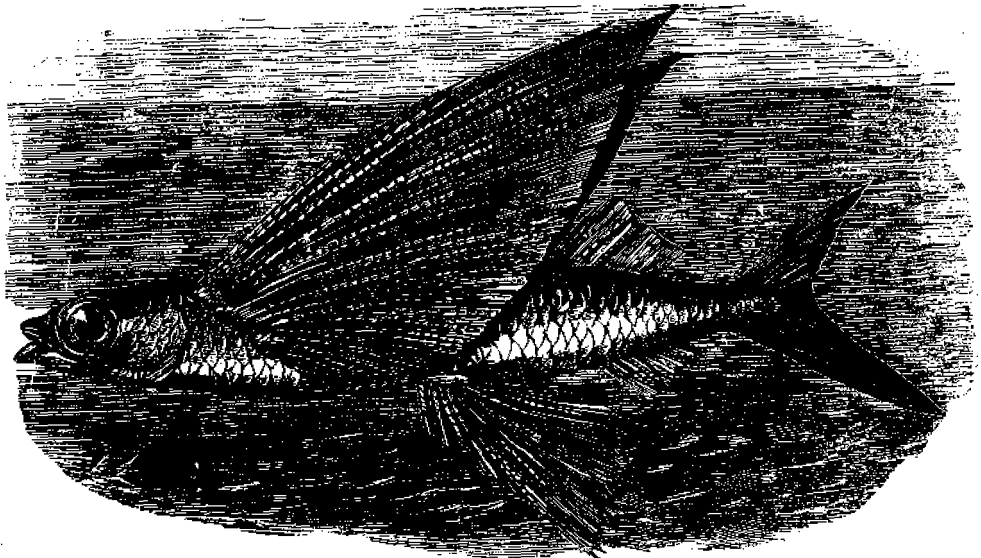
Οἱ Βαβυλώνιοι οἱ Σύριοι, οἱ Πέρσαι, οἱ Ἑλληνες ὑπελόγιζον τὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ Ἥλιου.

Οἱ Αἰγύπτιοι καὶ μετ' αὐτῶν ὁ μέγας καὶ πο-

τροπικῶν θαλάσσης, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Μεσόγειον θάλασσαν, φαίνονται δὲ πολλακίς πετώντες ὑπεράνω τοῦ ὕδατος καὶ διανύοντες εἰς τὸν ἀέρα διάστημα 200 περίπου μέτρων, καὶ πάλιν βυθίζονται εἰς τὸ ὕδωρ, διότι δὲν εἶναι οὕτω διωργανωμένοι, ὥστε νὰ ζοῦν καὶ ἐκτός τοῦ ὕδατος. Εὐρίσκονται δὲ συχνὰ κατὰ ἀγέλας 100 περίπου τῶν ἀριθμῶν, πετοῦν δὲ ταχύτερον καὶ αὐτοῦ τοῦ ταχυτάτου ἀεροπλοίου.

Ἐνίοτε ἐν καιρῷ νυκτός, ἐλακόμενα ὑπὸ τοῦ φωτός τῶν πλοίων, πετοῦν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, καὶ συλλαμβανόμενοι ὑπὸ τῶν ναυτῶν ἀποτελοῦν ἀξιόλογον γεύμα ἢ δεῖπνον, λέγεται δὲ ὅτι εἶναι νοστιμώτατοι.

— Ἡ πλανήτης Ἄρης εὐρίσκειται ἤδη ἐκ τῆς περιήλιου αὐτοῦ θέσιν (δηλ. εἰς τὸ σημεῖον ἐκτείνε τῆς τροχῆς του, τὸ ὅποιον εἶνε πλησιέστατα τοῦ ἡλίου, ἀπὸ ἀπέχει ἀπ' ἡμῶν

Χελιδωνόψαρα.

λὸς Ἴππαρχος, οἱ Ῥωμαῖοι, οἱ Γάλλοι, οἱ Ἄγγλοι, οἱ Ἴσπανοὶ, ὤρισαν ὡς ἀρχὴν τῆς πολιτικῆς ἡμέρας τὸ μεσονύκτιον. Οἱ Ἀραβες, οἱ Πτολεμαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἀστρονόμοι λαμβάνουν ὡς ἀρχὴν τῆς ἡμέρας τὴν μεσημβρίαν.

Οἱ Ἰουδαῖοι ἀριθμοῦν τὴν χρονολογίαν ἀπὸ κτίσεως κόσμου—ἦται πρὸ 5645—οἱ Χριστιανοὶ ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ 1892. Οἱ Μωαμεθανοὶ ἀπὸ τῆς Ἑγείρας, δηλ. τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Μωάμεθ ἐκ τῆς Μεδίνης εἰς τὴν Μέκκαν 622 μ. Χριστοῦ.

ΧΕΛΙΔΩΝΟΨΑΡΑ.

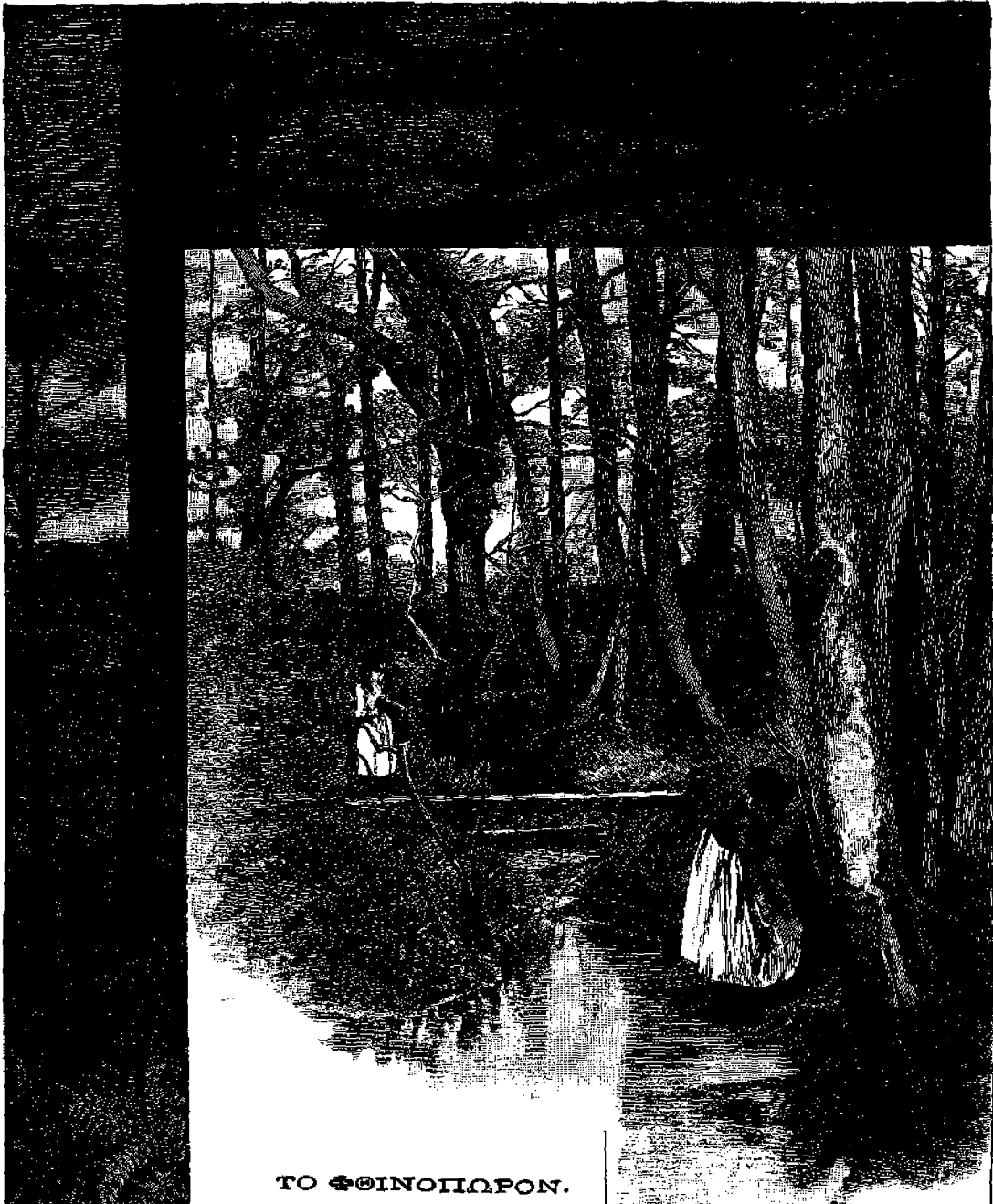
Οὕτως ὀνομάζονται οἱ ἰχθύες, δεῖγμα τῶν ὁποίων παρίστανται ἢ προκειμένη εἰκὼν. Οἱ ἰχθύες οὗτοι ἀπαντῶνται ἐν ἀβύθω εἰς τὰς μεταξὺ τῶν

35,000,000 μιλίων, ἐνῶ εἰς τὴν ἀήλιον αὐτοῦ θέσιν ἀπέχει 141,000,009 μιλίων.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο συμβαίνει ἀπὸ κατὰ δεκαπενταετησίαν. Ὅθεν συμβουλεύομεν τοὺς μικροὺς μας ἀναγνώστεις νὰ κυτᾶζον ἀνω εἰς τὸ στερέωμα κατὰ τὴν θῆν ὡραν τῆς νυκτὸς καὶ νὰ ἴδωσιν αὐτὸν ἀνατέλλοντα ἐρυθρὸν τὸ χροῖμα καὶ σχεδὸν μίγρον ὡς τὸν Δία ὅστις ἤδη φαίνεται ὑπεράνω τοῦ ὀρίζοντος.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἀστεροσκοπίου Αἴ, ἐδ ὁποῖον ὡς γνωστὸν ἔχει τὸ μεγαλύτερον καὶ ἐσχυρότερον τηλεσκόπιον βοηθούμενον καὶ ὑπὸ φωτογραφικῆς τιμῆς μηχανῆς συνδεόμενης μετ' ἐπὶ τοῦ τηλεσκοπίου τούτου, δὲ κάμη εἰδικῆς παρατηρήσεως εἰς ἐπὶ τοῦ πλανήτου τούτου. Ἐπειδὴ τὸ τηλεσκόπιον τοῦτο δὲ μεγεθύνη αὐτὸν τῶσον, ὥστε νὰ φαίνεται τῶσον ὅπως δὲ ἐφαίνετο ἐν ἀπέχει μόνον 17,000,000 μιλ. ἀπ' ἡμῶν, τὰ ἀποτελέσματα τῶν παρατηρήσεων τούτων δὲ ἴναι σπουδαῖα.

— Κατὰ τινα ὑπολογισμὸν γεγόμενον ἐν Λονδίνῳ ὀλόκληρος ὁ πλῆθος τῆς γῆς δύναται νὰ σταθρ εἰς πεδιάδα δέκα τετραγωνικῶν μιλίων τὴν ἑκταδίαν.

ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ.

Παρήλθε κατ' ἄλλιν τοῦ θέρος ἡ ὥρα
 Παρήλθ' ἡ ὥραία ἔχειν' ἐποχὴ
 Παντοῦ μαῦρα νέφη ἀθροίζονται τώρα.
 Ψυχρὸν τὸ φθινόπωρον ἦλθε ταχέ.

Ὁ ἥλιος ἤδη ὡς πρὶν δὲν θερμαίνει
 Καὶ σύνοφρος ρίπτει ἀκτῖνας ὠχράς
 Μᾶς βλέπ' ἡ σελήνη δειλὴ τεθλιμμένη
 Κι' ἀκούεται ἔξω συρῶων βορρᾶς.

Στὸ δάσος δὲν ψάλλει
 [φαιδρὰ φιλομήλα,
 Ταράττουσι μόνον τὴν
 ἄκραν σιγὴν

Ὁ πνέων ἀήρ, τὰ ἡμίξη-
 |ρα φύλλα,
 Ποῦ πῖπτουν καλύπτον-
 [τα ὄλην τὴν γῆν.

Ἡ φύσις ἰδοῦ βαθμηδὸν παρακμάζει
Καιθάκρουα εἶνε αὐτῆς ἡ βροχή.
Πᾶν ὄμμα θαλοῦται, πᾶν στήθος στενάζει
Κ' αἰσθάνεται ἄλγος βαθὺ ἢ ψυχῆ.

Καὶ ὅμως ἂν τώρα μαραίνεται, φθίνει
Ἡ φύσις, ταχέως θὰ ἔλθῃ καιρὸς
Καθ' ὃν θ' ἀναθάλλουν τὰ βότα, οἱ κρῖνοι,
Κ' ὁ ἥλιος πάλιν θὰ λάμπῃ φαεινός.

Καθὼς πλὴν ἡ φύσις μαραίνεται, φθίνει,
Τ' ἀνθρώπινον σῶμα, ὡς ἄνθος μικρὸν
Μαραίνεται ἐπίσης, τὸν κόσμον ἀφίνει
Καὶ κλείεται τέλος εἰς τάφον ψυχρὸν.

Ἄλλ' ὅπως κατόπιν χειμῶνος προβάλλῃ
Τὸ ἔαρ καὶ λάμπει ὠραῖος καιρὸς,
Ὅμοιος θὰ ἔλθῃ ἡμέρα μεγάλῃ
Καθ' ἣν θ' ἀναστήσῃ κ' ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ὁ δίκαιος τότε φαειρὸς θ' ἀπολαύσῃ
Ζωὴν αἰώνιαν, χαρὰν ἀμείγῃ.
Θὰ παύσουν οἱ πόνοι, ἡ θλίψις θὰ παύσῃ
Κ' εὐφρόσυνον ὕμνον θὰ ψάλλῃ ἡ γῆ.

ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΑ ΧΡΥΣΟΒΕΡΓΗ.

Η ΜΑΤΡΗ ΠΡΑΙΟΤΗΣ.

ἡ
ἡ αὐτοβιογραφία ἐνὸς ἱππου.

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην φέρει βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἐσχάτως περιῆλθεν εἰς τὰς χεῖρας τῆς διευθύνουσας τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων καὶ τὸ ὁποῖον ἔχει ἤδη διέλθει διὰ 34 ἐκδόσεων, ἐκ 4,000 ἀντιτύπων ἐκάστης, τὸσον δὲ κατέθελεν ἡμᾶς, ὥστε ἀπερασίσαμεν νὰ παρέσχωμεν τὴν εὐκαιρίαν καὶ εἰς τοὺς μικροὺς ἀναγνώστας τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων νὰ τὸ ἀναγνώσουν καὶ αὐτοὶ ἔχομεν δὲ ἐλπιδος ὅτι οὐ μόνον τὰ καὶδία ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ γονεῖς θὰ εὐρωσὶ τὸ ἀνάγνωσμα τοῦτο οὐ μόνον λίαν εὐχάριστον, ἀλλὰ καὶ λίαν διδακτικώτατον.

ΚΕΦ. I.

Ἡ πρώτη κατοικία.

Ὁ πρῶτος τόπος, τὸν ὁποῖον καλῶς ἐνθυμούμαι, ἦτο μέγαλον τι εὐχάριστον λειβάδιον μὲ λίμνην τινὰ διαυγοῦς ὕδατος ἐν αὐτῷ. Σχιερά τινὰ δένδρα ἐκρέμαντο ἄνωθι αὐτῆς, καὶ νερόκρινοι ἱφούντο εἰς τὸ βαθὺ ἕκρον.

Ἀπὸ τὸ ἐν μέρος τοῦ λειβαδίου τοῦτου ὑπεράνω τῶν φραγμαῶν ἱφαίνετο ἠροτριωμένος τις ἀγρός, ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο ὑπεράνω κυλῶνός τινος ἡ οἰκία τοῦ Κυρίου μας. Εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ λειβαδίου ὑπῆρχεν ἄλσος πευκῶν καὶ εἰς τὸ βάθος αὐτοῦ ἔρρεε χειμάρρος, τοῦ ὁποῖου αἱ ὄχθαι ἦσαν λίαν καταφρεεῖς.

Ἐν ὄσῳ ἤμην νέος ἐτρεφόμην ἐκ τοῦ γάλακτος

τῆς μητρός μου, ἐπειδὴ δὲν ἤρεσκόμην νὰ τρώγω χόρτα. Τὴν ἡμέραν ἔτρεχον εἰς τὸ πλάγι τῆς, τὴν δὲ νύκτα κατεκλινομένη πολὺ πλησίον αὐτῆς. Ὅταν ἦτο θερμότης συνειθίζομεν νὰ ἰστάμεθα παρὰ τὴν λίμνην εἰς τὴν σκιάν τῶν δένδρων; ὅταν δ' ἦτο ψυχρὸς εἶχομεν ὠραίαν, θερμὴν σκιαδά, πλησίον τοῦ ἀγροκηπίου.

Ἀπὸ δὲ ἡμεγάλωσα καὶ ἠδυναίμην νὰ τρώγω χόρτα, ἡ μήτηρ μου συνειθίζε τὴν ἡμέραν νὰ πηγαινίην εἰς τὸ ἐργάζεσθαι καὶ τὴν ἑσπέραν νὰ ἐπιστρέφω.

Ἐκτὸς ἐμοῦ ἦσαν εἰς τὸ λειβάδι ἐξ ἄλλων μικρὰ πωλάρια μεγαλείτερα ἀπὸ ἐμὲ τὴν ἡλικίαν. Τινὰ αὐτῶν ἦσαν μεγάλα ὄσον καὶ οἱ ἐντελῶς ἀναπτυγμένοι ἱπποι. Συνειθίζα νὰ τρέχω μὲ αὐτὰ καὶ εἶχομεν ἡμοῦ πολὺ εὐχάριστον καιρὸν. Συνειθίζομεν ὅλοι νὰ τρέχωμεν γύρω τριγύρω εἰς τὸν ἀγρόν, ὄσον ἠδυναίμεθα ταχύτερον. Ἐνίοτε ὅμως εἶχομεν καὶ δυσάριστα παιγνίδια, διότι τὰ ἄλλα συχνὰ ἐδάγκανον καὶ ἐλάκτιζον ὡς τρελά ἐνῶ ἔτρεχον.

Μίαν ἡμέραν, ἐνῶ δ' λακτισμὸς διήρκεισε περισσότερο τοῦ συνήθους καὶ ἦτο σφοδρότερος, ἡ μητέρα μου, μὲ ἐκάλεσε διὰ χρεματισμοῦ νὰ ὑπάγω εἰς αὐτήν. Τὴν ὑπήκουσα. Ὅταν δὲ ἦλθον πρὸς αὐτήν, μοὶ εἶπε:

« Ἐπιθυμῶ νὰ προσέξῃς εἰς ὅτι θὰ σοὶ εἴπω, τέκνον μου. Τὰ πωλάρια, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐδῶ, εἶναι μὲν πολὺ καλά, ἀλλὰ εἶναι πωλάρια φορβάδων διὰ κἄρα, καὶ διὰ τοῦτο δὲν γνωρίζουν πῶς νὰ φέρωνται. Σὺ ὅμως καὶ καλοὺς προπάτορας ἔχεις καὶ καλοὺς γονεῖς. Ὁ πατήρ σου ἔχει μὲν γάλην ὑπόληψιν εἰς τὰ μέρη ταῦτα, ὁ δὲ πάππος σου ἐκέρησε τὸ βραβεῖον εἰς τὰς ἰκποδρομίας τῆς Νιουμάρκετ. Ἡ κυροῦλά σου προσέτι ἦτο ἡ ἠκιωτάτη φορβάς, τὴν ὅσκιαν ποτὲ ἐγνώρισκα, πιστεύω δὲ ὅτι οὔτε εἶδες ἐμὲ ποτὲ νὰ δαγκάσω ἢ νὰ λακτίσω τινά. Ἐλπίζω ἐπομένως ὅτι σὺ θὰ μεγαλώσῃς ἠκίως καὶ καλός, μὴ ἀκολουθῶν ποτὲ τοὺς κακοὺς δρόμους τῶν ἄλλων πωλαριῶν. Κάνε τὸ ἔργον σου καλῶς, σήκωνε τοὺς πόδας σου, ὅταν τροχάζῃς καὶ ποτὲ μὴ δάκνε, οὐδὲ λάκτιζε, ἀκόμη καὶ ὅταν παίζῃς. »

Τὴν συμβουλήν ταύτην τῆς μητρός μου ποτὲ δὲν ἐλησμόνησα, ἀλλὰ πάντοτε τὴν ἔβαλον εἰς πρᾶξιν, διότι ἐγνώριζον ὅτι ἦτο φρόνιμος φορβάς, ὁ δὲ κύριός μας τὴν ἠγάπα καὶ τὴν ὑπολήπτετο πολὺ. Τὸ ὄνομά της ἦτο, Ἡγεμονίς, ἀλλ' ὁ κύριός μας συχνὰ τὴν ὀνόμαζεν Ἀκρίβα.

Ὁ κύριός μας ἦτο καλὸς καγαθὸς ἄνθρωπος. Μᾶς ἐχορῆγει δὲ καλὴν καὶ ἀρκετὴν τροφήν καὶ ἀνακαυτικὸν σταῦλον καὶ μᾶς ὠφίλει πάντοτε μὲ

γλυκύτητα. Τόσον γλυκὺς ἦτο εἰς ἡμᾶς ὅσον καὶ εἰς τὰ τέκνα του. Ὅθεν τὸν ὑπερηγαπῶμεν, ἡ δὲ μήτηρ μου περισσότερον ἀπὸ ὅλους μας. Ὅταν τὸν ἐβλεπων εἰς τὴν ἔσω θύραν, ἐχρεμαίτιζεν ἀπὸ χαράν, καὶ ἔτρεχε πρὸς αὐτόν. Αὐτὸς δὲ τὴν ἐχαίρισε, λέγων, « Καλὰ, Ἀκριβῶ μου, καὶ πῶς ἔχει ὁ Μαυρούλης σου; (ἐννοῶν ἐμέ, ὁδοῦτι ἡμην κατὰ μαυροῦ καὶ διὰ τοῦτο μὲ ὠνόμαζε Μαυρούλην) Ἐπειτα δὲ ἐδίδεν εἰς ἐμέ μὲν κομμάτιον φοριῶν, τὸ ὁποῖον ἦτο πολὺ καλόν, εἰς δὲ τὴν μητέρα μου ἐν καρτόν. Ὅλοι οἱ ἔμποι ἤρχοντο πρὸς αὐτόν, ἀλλ' ἡμεῖς νομιζῶ ἐμμεθὰ τὰ ἀγαπητὰ του ἄλλογα. Ἡ μήτηρ μου πάντοτε ἔφερον αὐτόν εἰς τὴν πόλιν κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ παζαριοῦ εἰς τὸ ἀμαξακι του.

(Ἀκολουθεῖ).

ΤΑ ΜΕΓΙΣΤΑ ΠΟΙΩ ΕΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑ.

Μεταξὺ τῶν ἱστιοφόρων τὴν πρώτην θέσιν κατέχει ἡ Γαλλία, πεντάιστος. Ἐναυπηγήθη τὸ ἔτος 1890, ἔχει δὲ μήκος 361. ποδ., πλάτος 49 καὶ βάθος 29. Εἶναι δὲ τόνων 3,626, τὰ δὲ κενὰ της ἀπλούμενα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους δύνανται νὰ καταλάβωσιν ἑκτασιν 49,000 τετρ. ποδῶν ἢ δύνανται νὰ παραλάβῃ φορτίον ἰσοδύναμον μὲ 5,400, τόνων. Οἱ ἱστοὶ της εἶναι 160 ποδῶν τὸ ὕψος. Τὸ μέγιστον Ἀγγλικὸν πλοῖον εἶναι 3330 τόνων. Ἐναυπηγήθη εἰς τὸν ποταμὸν Κλάιτθ καὶ εἶναι 330 ποδῶν τὸ μήκος, 48 τὸ πλάτος καὶ 28 τὸ βάθος. Εἶναι δὲ κατασκευασμένον ἐκ σιδήρου.

Κατόπιν ἔρχεται ἡ Παλγιάδη, 3078 τόνων. Ἡ Σενάδα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, 3,288 τόνων, δυναμένη νὰ φέρῃ φορτίον ἴσον μὲ 5,000 τόνους εἶναι τὸ μέγιστον αἰτιοφόρον πλοῖον ἐν τῷ κόσμῳ ἔδωκον.

Ἡ Ῥαπαχάνκ, 3063 τόνων, ἰστίχισα 560,000 φρ. ἰδαπανήθησαν δὲ εἰς κατασκευὴν της 106 τόννοι ξυλίας ἐνδρίνης, καὶ 1,200,000 τὸν ἑλάτων.

— Σπουδαία ἀνακάλυψις. Εἰς τὴν Ῥώμην ἀνεκαλύφθη κιβώτιον περιέχον ἑλοκλήρον σειρὰν ἐργαλείων χρησίμων εἰς ἀγαματοποιῶν ἐργαζόμενον εἰς χαλκῶν ἢ ὀρειχαλκῶν. Τὰ ἐργαλεῖα ταῦτα ἀντὶ νὰ ἦναι ἐκ σιδήρου εἶναι ἔξ ὀρειχάλκου σκληροῦ κατασταθέντος διὰ τινος μίξεως, τὴν ὁποίαν προσπαθοῦν ν' ἀνακαλύψωσιν ἀνιχνύοντες ἐν τῶν ἐργαλείων τούτων.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΠΕΙΝΑΙ.

— Ἡ ἱστορία μᾶς ἀναφέρει τὰς ἑξῆς συμβάσας πείνας κατ' ἄλιν τὸν κόσμον.

Τῶν Αἰγυπτίων ἐπὶ Ἰωσήφ, διαρκέσασαν 7 ἔτη. Τὴν ἐν Ἰταλίᾳ τὸ 436 π. Χ. Κατ' αὐτὴν μὲρᾶδες ἀνθρώπων ἔνα ἀποφύγοντο τοὺς πότους τῆς πείνας ἐρρίπτοντο εἰς τὴν θαλάσσαν καὶ τοὺς ποταμοὺς καὶ ἐκπίνοντο.

Ἡ κατὰ τὸ 42 π. Χ. συμβᾶσα ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ῥώμῃ.

Ἡ τὸ 262. μ. Χ. Ἐν Ῥώμῃ.
 * * 372. * * Εἰς τὰς Βρεττανικὰς νήσους.
 * * 306. * * Εἰς Σικωτίαν δευτὸ λαὸς ἔτρωγε βίβλας καὶ φλοιοὺς δένδρων.
 * * 450. * * Καθ' ἑλὴν τὴν Νάτιον Εὐρώπην. Κατ' αὐτὴν οἱ γονεῖς ἔτρωγον τὰ τέκνα των ἰδίως ἐν Ἰταλίᾳ.
 * * 739 * * Εἰς Ἀγγλ. Σικωτίαν καὶ Οὐαλίαν.
 * * 854. * * ὅποτε τὰ γεννήματα ἀπέτυχον κατὰ τρία συνεχῆ ἔτη.

* * 1193 καὶ 1195. Καθ' ἃς ἡ ἀπόλεια τῆς ζωῆς καὶ αἱ κόνοι ἦσαν τρομεραὶ Ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ ὁ λαὸς ἔτρωγε σκύλους, γάτας καὶ ἄλλα τοιαῦτα ζῶα καὶ τινες σπανίως ὁ εἰς τὸν ἕλλον.

Αἱ κατὰ τὰ 1251, 1315, 1336, 1348 καὶ 1505 συμβᾶσαι τρομεραὶ πείναι ἐν Ἀγγλίᾳ ἕνεκα τῆς ἀποτυχίας τῶν κατατῶν.

Ἄλλ' αἱ πείναι αὗται ἐκμηδενίζονται παραβαλλόμεναι μὲ τὰς Ἀσιατικὰς πείνας.

Τὸ 1837. ὑπὲρ τὰς 800000 ψυχ. ἀπέθανον τῆς πείνης εἰς τὰ Νοτιοδυτικὰ μέρη τῶν Ἰνδιῶν.

Τὸ 1860. ἑτέρα πείνα ἐφόνευσεν ὑπὲρ τὰς 500,000 ψυχ. εἰς τὴν Βεγγάλην.

Τὸ 1865. 1000,000 ἀπέθανον ἐκ πείνης εἰς Βεγγάλην καὶ Ὀρίσσην.

Τὸ 1868, ἀπέθανον ἐκ πείνης 1,500,000 ψυχ. εἰς Παρτζουστὶκα τῶν Ἰνδιῶν.

Τὸ 1827, ἀπέθανον ἐκ πείνης περὶ τὰς 500,000 ψυχ. εἰς Βομβάην, Μαδράς καὶ Μισουρήν.

Τὸ δὲ 1827 καὶ 1828 ἡ καθ' ἑλὰς τὰς Βορείους Ἐπαρχίας τῆς Κίνας ἐπισυμβᾶσα πείνα ἰδρύσεν 9,500,000 ψυχ.!

ΠΟΙΚΙΔΑ.

— Ἀνθοδόκη ἐκ σιδήρου. Περίεργον ὄφρον ἰδύθη κατ' αὐτὰς εἰς τὸν Πριγκίπα Βισμαρκ, μεγάλη δόση ἀνθῶν τρεῶν ποδῶν τὸ ὕψος, εὐχὴ ὅμως ἐκ φυσικῶν ἀνθῶν τῶν ἐνωθίων των, ἀλλ' ἐκ σιδήρου. Τὰ ἀποτελοῦντα αὐτὴν πολυσεκεῖλα ἄνθη, χλόη, φύλλα κλ. βλα εἶναι διὰ λεπτῆς τέχνης κατασκευασμένα ἐκ σιδήρου λεπτοτάτου ὡς τὰ φύλλα χαρτοῦ τοῦ γραφίματος. Προηγουμένως δὲ ὁ μὲν σίδηρος εἰς τὸ ὁμώνυμον σιδηροφυτεῖον εἰς τὴν πόλιν Σιλεσίαν, τὰ φύλλα δὲ καὶ ἄνθη κλ. εἰς τὸ ἐργοστάσιον τοῦ Χριστιανοῦ Τζῶν ἐκ Βρεσλίου. Τὸ θαυμαστὸν εἶναι ὅτι οὐδεμία παρὰ φύσιν γραμμὴν ἐν αὐτῇ διαταρτέττει τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ παρατηρητοῦ, φύλλα βαλανιδιάς, καὶ πιερροδόφνης κλάδοι, τριαντάφυλλα καὶ γαρύφαλα καὶ πάντα τὰ ἄλλα εἶναι ὡς νὰ ἦσαν φυσικά.

— Τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Παρισίων εἶναι τὸ μέγιστον ἐν τῷ κόσμῳ. Περιέχει 9,715 φοιτητάς. Κατόπιν ἔρχεται τὸ τῆς Βιέννης ἔχον 6,220. Τρίτον δὲ τὸ τοῦ Βερολίνου.

— Εἰς τὴν κατασκευὴν συνάργτων διὰ τοὺς σιδηροδρόμους τῶν Ἡν. Πολιτειῶν οἱ ἐργάται ἤλθον εἰς στρώμα ἐκ καθαροῦ ἑλάτου, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου εὐρέθησαν ἰχθύς ἐπιτελῶς διατηρημένοι.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΚΡΟΤΗΣΕΙΣ.

1. Πῶς ἐσφάγησαν αἱ 10 χιλ. Χανανοῖς;
2. Ποῖα εἶναι τὰ 4 ἔρη εἰς τὴν Ἑρμιον Παρᾶν;
3. Ποῖος ἐκρύφθη εἰς ἐν σφύλαιον εἰς τὸ ὄρος Χωρὴβ;

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ, ΓΡΙΦΟΙ, ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΕΣ ΚΑΙ ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΑΥΤΩΝ.

1— "Αν κανίνας μινά φορά μινάχα μινάχθη
 Είμαι άνθος εύχαρι,
 'Εάν με πάρη δυό φοράκι είμαι, τί ;
 Είμαι Πάλαγος πλατύ.

2— Τό πρώτον είναι πρόθεσις.
 Τά άλλα πόλις στρογγυλή,
 Τό σύνολον με κόλασιν
 Τήν οικουμένην άπειλάι.

3— Τής 'Ελλάδος αίμαι όρος.
 "Αν τήν κεραλήν μ' έκβάλλης,
 Και τόν τόνον μεταβάλλης.
 Τό σχήμα μεταλάττω
 Και μ' εύρίσκεις τήν 'Ασίαν
 Πού τά δάση της φυλάττω.

'Ερ Χαλκίδι, 'Ανάργυρος Παπαδό.

4— Συλλαβαί με κάμνονν δύο,
 Και μ' έτιμουν οι άρχαίοι.
 Κι' ότι τώρα δέν υπάρχουν,
 Λέγουν πάλιν οι σκουδαίοι.
 "Αν τό πρώτον μου ανοιχείον,
 Μεταθέσης τελευταίον,
 Θ' αποκτήσης αναγκάστα,
 Εύδιον καιρόν ώραϊον.

'Ερ 'Ιθάκη, Ν. Κ. Παυλάτος.

Νήσος μικροσκοπική
 άλλ' ιστορική
 "Εν τε τή αρχαία
 Είμαι και τή νέα
 'Ιστορική 'Ελληνική.
 "Αν δυό γράμματ' άφαιρήσης,
 "Αντ' αυτών δ' έν άλλο θέσης.
 Συχνά, πυκνά θά μ' άπαντάς,
 Είς γεροντίων χείρας,
 Πίσανόν δ' άν έχης πάππον,
 Θά με έχη ανά χείρας.

'Ερ Μαγνησία, Ι. Γ. Μαργαζώλου.

Ισχυρή Ακροστιχίς.

6— Συνίσταται έκ λέξεων έτε. Τούτων ή μίση πρώτη είναι
 τό όνομα του υιού του 'Αθήμαντος, ή δευτέρα μη-
 νός τινος του ένιαυτού, ή τρίτη τό όνομα του πατρός

του Δυκούργου, ή τετάρτη ήρωές τινος τής 'Αρχαϊό-
 τητος, ή πέμπτη σύνδεσμος, και ή έκτη τό όνομα τής
 μητρός του Φέρου.
 Τά αρχικά δέ γράμματa τών λέξεων τούτων άποτελοΰσι
 όνομα του υιού του 'Ηλιου.

'Ερ Βόλω, 'Αγγελος Ε. 'Αγγελίδης.

Πρόβλημα.

7— Νά ταβώσι στοιχεΐα εις τάς
 θέσεις τών στιγμών ούτως,
 ώστε να άναγνωσθώσιν ύπ'
 αυτών. Καθέτως πόλις ήτις
 μνημονεύεται έν τή νέα δια-
 στήκη, όριζοντίως τό όνομα
 ένδόξου νήσου τή κάλαϊ Ι-
 στορία. Δειχθέν πόλις με-
 γάλη 'Ελληνική. 'Αρσενό-
 θεν, όρος εύρισκόμενον επί-
 σης παρ' αυτή.

'Ερ 'Ροστωβίφ 'Ρωσσία, Γ. Ιω. Μιλέτας.

Λύσεις τών Αινιγμάτων

τών έν τῷ φύλλῳ του μηνός Αύγουστου 1892.

1— "Ημιος—'Ηλος—'Ιος—'Ιος	8— Π—αρίσιον
2— Λεξιόν—Μεξικόν	Ι—ωίννης
4— 'Αρτερις	Τ—μφοιστός
3— Ν Η Μ Α	Τ—ένεδος
Η Σ Δ Ν	Α—θηνα
Μ Α Ι Α	Κ—λεοπάτρα
Α Ν Α Ε	Ο—κραθευτός
	Σ—ωκράτης

Λύται.

Νικόλ. Γ. Μαυροκέρως 1. 2. 3. 5. Πολιτικός 'Αστήρ
 Μαρϊάνθη Κ. Νικολαράκου 1.3.5. "Ενδοξός 'Γόρα 2.3.4.5.
 'Ηρακλειώτης 1. 2. 4. 5. Γεωργίτσα 'Ιω. Βελισσαρίου
 2.4.5. Γεώρ. Ι. Μεταλλινός 1.2.3.4.5. Καττα Ν. 'Α-
 ναγνωστοπούλου 4.2.3.5. Ν. Μπαρτζουκόπουλος 1.2.3.
 4.5. Μαρία Γεωργαντά 2.3. 'Ιω. Κ. Βραχνός 1.2.3.5.
 Φωτεινή Π. 'Ροζάκου 1.2.3.5. 'Ελίνα Ι. Δρίτσα 1.2.5.
 Σωτήριος Χ. Θεοδόσης 1.2.3.4.5. Κλεομένης Δ. Σιδερίδης
 1.2.3.4.5. 'Αθανασούλα Γ. Παυλοπούλου 1.2.3. Εύθα-
 λία Γ. Κρυστάλη 2.3.5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Κήρυγμα Εύαγγελίου έν 'Αθήναις κατά
 Κυριακήν από 10—11 π. μ. και από 5—6 μ. μ.
 έν τή κατά τήν Πύλην του 'Αδριανού και τους
 τύλους του 'Ολυμπίου Διός **'Ελληνική Εύ-
 αγγελική 'Εκκλησία.**

— Έν τή 'Αποθήκη τών 'Αγιών Γραφών ύπαρ-
 χουσι σώματα του 'Αστέρος τής 'Ανατολής, δλό-
 κληροι σειραι 'Εθην. Παίδων και αι τρεις σειραι
 τών Παιδικών Διηγημάτων.

—Προσέτι λόγοι διά ιεροκήρυκας και άλλα θρη-
 σκευτικά και ήθικά φυλλάδια και διδία.

—Και πάλιν συνιστώμεν εις τάς οικογενείας τών
 συνδρομητών τής 'Εφ. τών Παίδων τό 'Εγκυκλό-
 πιαιδικόν λεξικόν τών κ.κ. Μπαρτζ και Χριστ
 ώς λίαν αναγκαίον διά πάσαν οικογένειαν.

— Τό Σπύλιον τών ληστών διήγημα τερπνό-
 τήτων και διδακτικώτατον διά διπύγενετας με έτι-
 κόνας τιμή μόνον μία δραχμή συμπεριλαμβανο-
 μένων τών ταχυδρομικών.

Συνδρομή «Παιδικών Διηγημάτων» 8 κατ' έτος, έν 'Ελλάδι 40 λεπτ. έν τῷ 'Εξωτερικῷ 60 λεπτ.